

Mødet den 11. Juni 1908.

(For lukkede Døre).

1. (J. Nr. 165—1908.) Andragende fra Restauratør S. P. Nielsen om **Eftergivelse af Lejeafgift for „Vennelyst“** i Tiden fra Oktober Flyttedag 1907 til Pavillonen i Februar 1908 nedbrændte.

Jul. Andersen meddelte, at Udvalget ikke kunde anbefale Andragendet, fordi det ikke fandt det heldigt at komme ind paa at eftergive den Slags Afgifter. Ellers var Udvalget iøvrigt delvis enigt om, at der var adskilligt, der kunde tale for at bevilge Andragendet, skønt det gik ud fra, at Hr. Nielsen var holdt skadesløs for det ved Branden forårsagede Tab.

Andragendet afsloges.

2. (J. Nr. 161—1908.) Efter Indstilling fra Vandværksudvalget overdroges Leveringen af 550 Stk. **Vandmaalere** efter afholdt Licitation til Firmaet Bopp & Reüther ved Viggo L. Rahr for ialt 11,122 Kr. 50 Øre.
3. (J. Nr. 162—1908.) Overensstemmende med Vandværksudvalgets Indstilling bevilgedes Fyrbøder S. Madsens Enke en **Understøttelse** af 150 Kr. for det kommende Aar.
4. (J. Nr. 64—1908.) Fra Politimesteren forelaa følgende Indstilling angaaende Besættelsen af en **ledig Politibetjentplads:**

- Nr. 1. Skovfogedaspirant T. Chr. Christensen,
Stenderup Skov.
- 2. Bogholder F. L. Hauberg Frederiksen,
Aarhus.
- 3. Agent H. C. J. Sørensen, Aarhus.

Formanden oplyste, at Nr. 1 efter den afgaaede Politimesters Meddelelse var indstillet særlig med Henblik paa de to Politihunde.

Simonsen beklagede, at Politimesteren ikke havde fundet Anledning til at tage Hensyn til de Andragere fra Aarhus, som Udvalget havde peget paa. To af de indstillede havde lært Jagtvæsen, og af Formanden hørte man altsaa nu Grunden til, at disse to var indstillet. Det mest tiltalende vilde i Grunden være at kassere Indstillingen, men da der intet virkeligt Grundlag var derfor, skulde han anbefale Nr. 2, der tidligere havde været Politibetjent og kun for de daarlige Lønforholds Skyld udgik af Korpset.

Mikael Johansen var forbavset over, at Politimesteren ikke havde taget Hensyn til de 6, Udvalget havde anbefalet, og hvoraf de 3 var udmærket skikkede. Naar Politimesteren imidlertid ikke havde taget dette Hensyn, kunde han ikke stemme paa en udenbys Mand, men vilde anbefale Nr. 2, der var en meget intelligent Mand, der i sin Tid var traadt ud af Politiets Tjeneste, fordi en bedre Stilling tilbød sig. Der var vel andre af Betjentene, der kunde lære at dressere Hundene.

Jul. Andersen kunde ogsaa anbefale Nr. 2 og skulde til de alt anførte Anbefalinger tilføje, at Nr. 2 havde Kendskab til Tysk og Engelsk og var en afholdende Mand.

Formanden syntes ikke, det var uden Betydning at faa en Mand, der forstod sig paa at

behandle Hunde, eftersom man nu engang havde faaet de to Politihunde.

Nr. 2. F. L. Hauberg Frederiksen valgtes.

5. De foreliggende Andragender om **dansk Indfødsret** fra
 - a. (J. Nr. 15⁷—1908.) Købmand Rohweder og
 - b. (J. Nr. 15¹—1908.) August H. V. Kock anbefaledes.
6. (J. Nr. 159—1908.) Efter Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet overdroges Murerarbejdet ved **Forlængelsen af Rensehuset** efter afholdt Licitation til Murermester A. R. Skaade for 6707 Kr.
7. (J. Nr. 163—1908.) Overensstemmende med Skovudvalgets Indstilling vedtoges det at anlægge Vejen fra Dalgas Avenue langs »Frihedens« Nordside til den projekterede Ringgade med en Bekostning af 38,100 Kr. samt at fastsætte Prisen for Villagrunde ved nævnte Vej til 3 Kr. pr. □ Alen, dog saaledes at der afhændes 3 Villagrunde til Landsudstillingen for 2 Kr. 50 Øre pr. □ Al.
8. (J. Nr. 164—1908.) Anmodning fra Højesterets-sagfører Ernst Møller, København, som Sagfører for Overlærerne Meyer, Müller, Knud Christensen, Olesen, Arnstrup og S. Pedersen om, at en af en af disse mod Aarhus Byraad anlagt Sag til Udbetaling af formentlig tilkommende Lønning i Tiden forud for 1. April 1907 og dens Udfald maa være forbindende i Forholdet mellem Byraadet og de andre, samt om for deene Sag at vedtage Værneting i København.

Det vedtoges at imødekomme Andragendet paa begge dets Punkter.

9. (J. Nr. 153—1908.) Forespørgsel fra Udvalget for Alderdomsunderstøttelse om, hvorvidt **Lægen**

ved „de gamles Hjem“ i Sygdomstilfælde selv skal betale Vikar.

Sabroe oplyste, at Udvalget havde tilbagesendt en fra Læge Lunddahl indgivet Regning for Vikariat under Læge Gørtz's Sygdom, og at Læge Gørtz foranlediget derved i en Skrivelse til Udvalget havde gjort gældende, at han, da han blev ansat, havde faaet den Opfattelse, at Kommunen skulde betale Vikar i Sygdomstilfælde. Udvalget havde dog i den Henseende intet som helst lovet og kunde ikke anbefale Byraadet at indgaa paa Lægens Fordring, da han kun delvis kunde betragtes som Kommunens Læge, og da Lønnen var blevet sat saaledes op, at han nok selv kunde betale sin Vikar. I denne Forbindelse skulde han gøre opmærksom paa, at Kommunen nu med den for Ophold paa »de gamles Hjem« approberede Takst var kommet saa vidt, at ingen anden Kommune havde en tilsvarende Takst, selv København var 40 Øre lavere pr. Dag, og at Kommunen derved vilde indvinde 4—5000 Kr. aarlig foruden de 6—7000 Kr., der indvandt ved forrige Takstforhøjelse.

Müller ønskede at vide, om Lægen i Sygdomstilfælde var forpligtet til at stille Vikar, eventuelt hvad man vilde gøre, hvis Lægen kun sendte Sygebud. Det forekom ham, at Stillingen lagde saa meget Beslag paa Lægens Tid, at det ikke blot vilde være humant, men ogsaa positivt rigtigt at betale Vikar i Sygdomstilfælde.

Olesen syntes ikke, der kunde drages Sammenligning mellem Lægen ved »de gamles Hjem« og de af Kommunens Funktionærer, som ikke øvede nogen Virksomhed uden i Kommunens Tjeneste. Maaske kunde der dog være noget, der talte for at betale Vikar, hvis Lægen havde

paadraget sig Sygdommen i Kommunens Tjeneste, men det var der i dette Tilfælde ikke Tale om.

Nørgaard havde helst set, at Regningen ikke var blevet indsendt. Han var bange for Strid med Lægeforeningen, hvis Byraadet satte Sagen paa Spidsen, og skulde derfor anbefale at svare, at Byraadet ved Ansættelsen var gaaet ud fra, at Lægen selv skulde betale Vikar.

Simonsen pegede paa, at Lægernes Fagforening sikkert stod bag ved Sagen, da Hr. Gørtz jo erklærede, at hvis Byen ikke betalte Vikar, fik man slet ingen. I og for sig kunde han nok have Lyst til at se, hvorledes Sagen vilde udvikle sig, hvis man gav et rent Afslag, men dette vilde sikkert blive en kostbar Historie, og til syvende og sidst var der vel ikke andet at gøre end at betale.

Sabroe fandt det ikke morsomt at faa Konflikt med Lægen eller Lægeforeningen. Udvalget mente sig som fremhævet ikke forpligtet til at betale, men maaske det dog vilde være det rigtigste at betale denne Regning og saa faa truffet en Ordning for, naar Kommunen og naar Lægen selv skulde betale Vikar.

Jakob Jensen ansaa Hr. Nørgaards Forslag for det bedste, idet det aabnede Lægen Adgang til at tage Regningen tilbage, og gjorde han ikke det efter saa loyal en Fremgangsmaade, var det dermed givet, at det var en Beslutning af Lægeforeningen, som skulde gennemføres, og i saa Fald kunde Byraadet gaa ind paa Sagen, uden at det smertede for haardt. At svare som af Hr. Nørgaard foreslaaet kunde desuden føre til, at der aabnedes en ny Forhandling imellem Udvalget og Lægen.

Det vedtoges at svare Lægen, at Byraadet ved

Ansættelsen var gaaet ud fra, at Lægen i Sygdomstilfælde selv skulde betale Vikar.

10. (J. Nr. 157—1908). Fra Udvalget for **Raadhusets Ombygning** forelaa Forslag til Møblering af Byraadssalen.

Formanden oplyste, at der forelaa tre Planer for Møblernes Placering. Efter den ene Plan skulde Bordene være lige og stilles som tidligere, efter den anden var de to yderste Borde afrundede, og efter den tredje skulde Raadets Medlemmer placeres ved eet stort, aflangt Bord. Udvalget anbefalede Planen med de afrundede Yderborde, den der var mærket I. Desuden forelaa der Spørgsmaal om, hvorvidt de gamle Møbler skulde bruges, eller der skulde anskaffes ny. De gamle Borde var for smalle, og Stolene trængte haardt til en grundig Reparation. Da denne vilde blive ret kostbar, og da der var god Anvendelse for de gamle Stole i den Sal, der skulde benyttes af de forskellige Kommissioner, kunde Udvalget anbefale, at der anskaffedes ny Møbler, baade Borde og Stole. Endvidere var der Spørgsmaal oppe om at forsyne de to store Vinduer paa Trappeopgangen med malede Ruder, men Udvalget syntes, at det vilde være at gøre for megen Ære af den gamle Bygning, og skulde derfor i denne Henseende ikke indstille noget.

Nørgaard troede nok, at Glasmalerierne vilde blive for kostbare, og kunde derfor ikke gaa med til dem, men noget andet var, om det ikke vilde være heldigt, at Vinduerne til en vis Grad blev blendede, f. Eks. med mat Glas. Han var enig med Udvalget i, at Møblernes Placering var heldigst efter den gamle Ordning, men var dog mest tilbøjelig til at finde det rigtigst at benytte lige Yderborde, da det var et Spørgsmaal, om ikke

en Del af Raadets Medlemmer, hvis Yderbordene skulde være afrundede, kom til at vende Ryggen vel meget mod Tilhørerne. Han syntes nok, Byraadet skulde vedtage at anskaffe nye Stole, men han var glad ved, at der ikke var mange af de forskellige Kommissioners Medlemmer til Stede, da de maaske kunde føle sig krænket ved, at de gamle Stole skulde sendes ned til dem.

F o r m a n d e n syntes, at de afrundede Yderborde noget bødede paa den gamle Placerings lidt kedelige Præg. Ingen af Medlemmerne vilde komme til at vende Ryggen mod Tilhørerne; men forøvrigt var dette Kotume i næsten alle parlamentariske Forsamlinger, og der fandtes endog visse Forretningsordener, der ligefrem foreskrev dette.

J a k o b J e n s e n var mest stemt for den gamle Ordning med lige Borde, som syntes at passe bedst med Salens Form. Han var enig med Udvalget i, at der burde anskaffes ny Møbler, særlig da der ellers skulde anskaffes ny Møbler til Kommissionslokalet. Angaaende Stolenes Indkøb skulde han henstille, at der blev indhentet Tilbud fra flere Leverandører.

M i k a e l J o h a n s e n vilde helst beholde lige Borde, da han ikke syntes, de afrundede passede med Salens Form. Han skulde henstille, at Stolene blev betrukket med Klæde eller Fløj i Stedet for med imiteret Læder.

J. C. P e t e r s e n skulde til Hr. Nørgaards Bemærkning om, at Kommissionerne maaske kunde føle sig krænket ved at faa de gamle Stole, oplyse, at de gamle Stole i og for sig var gode nok, som de var, og kunde med en mindre Reparation vare i mange Aar; men skulde de anvendes i By-

raadssalen, skulde de forsynes med andet Betræk, og saa vilde en grundig og dyr Reparation blive nødvendig.

F i l t e n b o r g var ved at se paa Tegningerne kommet til at tænke paa, at det var forbavsende lidt, man opnaaede for de mange Penge. Buede Borde vilde være at foretrække, fordi det var kedeligt at sidde saaledes, at man ikke kunde se de Medlemmer, der sad ved samme Bord. Det forekom ham, at der blev for lidt Plads ved Bordene, og han vilde derfor foreslaa, at Bordene blev gjort noget længere, og at der samtidigt blev lavet to Rækker Borde til for det Tilfældes Skyld, at der skulde blive flere Medlemmer. Selvfølgelig maatte der anskaffes ny Møbler, hvis Levering burde udbydes ved Licitation.

F o r m a n d e n oplyste, at der skulde en ny Lov til, før Medlemsantallet kunde blive forøget men Sandsynligvis kom der nok saadan en mindre Lov.

N ø r g a a r d troede nok, at Hr. Filtenborg havde Ret i, at Yderbordene var lovlig korte. Efter Tegningen syntes det, som om der kun skulde anbringes smaa Stole ved Siderne af Formandspladsen; men da Byraadet jo ofte havde Gæster, der indtog disse Pladser, syntes han nok, at der der skulde være Stole som de øvrige. De gamle Stole var vel magelige, og Læderbetræk var mere hygiejnisk end Klæde eller Fløjl.

J u l . A n d e r s e n vilde lægge et godt Ord ind for de buede Borde, som vilde gøre Formen mindre stiv, og antog, at alle var enig om, at Pladsen for hvert Medlem maatte være mere end en Alen.

F o r m a n d e n gjorde gældende, at der vilde

blive betydelig mere Plads i den ny Sal end i den gamle, da Bytingssalen jo nu var lagt til.

Filt en borg skulde indrømme, at der nok blev mere Plads, men maatte dog hævde, at Formen var meget uheldig.

Sabroe henstillede, at Stolene og Bordene blev udført af indenbys Haandværkere.

Nørgaard anbefalede Licitation mellem en Række Snedkere, som man vidste kunde levere smukke Møbler.

Sabroe vilde finde det heldigt, nu naar Raadet rykkede ind i den ny Sal, at faa samlet Portrætter af alle tidligere Byraadsmedlemmer.

Formanden lovede, at Udvalget skulde tage Hensyn til de forskellige Bemærkninger.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 167—1908). Efter Skoleudvalgets Indstilling overdroges Leveringen af et **Centralopvarmningsanlæg til Borgerskolen i Paradisgade** efter afholdt Licitation til Firmaet Bruun & Sørensen for 14270 Kr.
12. (J. Nr. 141—1908). Det vedtoges at anbefale det fra Ejeren af Hotel »Nøjsomhed« fremsendte Andragende om Tilladelse til uanset Bestemmelserne i Lov Nr. 121 af 20. April 1906 i ovennævnte Hotel at drive **Gæstgiveri** med Ret til at beværte andre end dem, der herbergeres i Hotellet.
13. (J. Nr. 131—1908). Det foreliggende Andragende fra Fabrikant M. P. Christensen om **Fuldmyndighedsbevilling** kunde ikke anbefales.
14. (J. Nr. 168—1908). Efter Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet overdroges efter afholdt Licitation Leveringen af **trukne Rør og Fittings** til Chr. V. Christensen, Aarhus, for 5778 Kr. og Leveringen af **Blyrør** til Viggo L. Rahr for 31,5 Øre pr. Kg.

15. Til Medhjælpere ved **Suppleringsvalget** den 1. Juli til Byraadet og Ligningskommissionen valgtes Mikael Johansen, Müller, Bischoff, Jul. Andersen, Olesen, Filtenborg, Magnus Nielsen, J. C. Petersen, Moustén, S. Petersen og Jakob Jensen.

